

i Nr 69, poz. 399 oraz z 1959 r. Nr 55, poz. 327) wprowadza się następujące zmiany:

w § 4 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów z urzędu lub na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w szczególności uzasadnionych przypadkach do tabeli stanowisk ustalonej dla stale urzędujących członków prezydiów miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty, a liczących poniżej 100.000 mieszkańców, zastosować zaszerogowanie do stawek uposażenia ustalonych dla tych stanowisk w prezydiach rad narodowych miast liczących powyżej 100.000 mieszkańców oraz dla stale

urzędujących członków prezydiów miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów zastosować zaszerogowanie do stawek uposażenia ustalonych dla tych stanowisk w prezydiach rad narodowych miast liczących powyżej 10.000 mieszkańców lub miast powiatowych liczących poniżej 100.000 mieszkańców”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

117

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 maja 1961 r.

w sprawie uposażenia niektórych pracowników prezydiów miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów.

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95 i z 1960 r. Nr 14, poz. 80) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może za zgodą Szefa Urzędu Rady Ministrów zaszerogować kierownika referatu, głównego księgowego, instruktora, inspektora, starszego referenta, referenta w prezydium miejskiej rady

narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, które wyróżnia się szczególnym rozwojem gospodarczym, do stawek uposażenia ustalonych dla tych stanowisk w prezydiach powiatowych rad narodowych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

118

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 kwietnia 1961 r.

w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

Na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. z 1959 r. Nr 8, poz. 41) zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Wysokość wynagrodzenia adwokata za wykonywanie czynności zawodowych zależy od rodzaju sprawy, stopnia jej zawiloci oraz nakładu pracy i podlega określeniu na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Przekroczenie stawek przewidzianych niniejszym rozporządzeniem powoduje odpowiedzialność dyscyplinarną przewidzianą w art. 87 ustawy o ustroju adwokatury.

§ 2. Wynagrodzenie należy się adwokatowi bez względu na wynik sprawy.

§ 3. Wynagrodzenie należy się adwokatowi za ogół czynności związanych z prowadzeniem sprawy w instancji.

§ 4. Wynagrodzenie adwokata podlega obniżeniu o 30%, jeżeli:

1) podstawowym źródłem utrzymania klienta jest renta inwalidzka, starcza lub rodzinna,

2) przedmiotem sprawy jest roszczenie klienta pracownika ze stosunku pracy i w sprawach o rentę lub alimenty.

§ 5. 1. W razie nie usprawiedliwionego odwołania pełnomocnictwa lub w razie zrzeczenia się pełnomocnictwa przez adwokata z winy klienta adwokatowi należy się wynagrodzenie za instancję, w której odwołanie nastąpiło, oraz za instancje poprzednie, o ile brał w nich udział.

2. W przypadku przewidzianym w ust. 1 adwokatowi należy się 50% wynagrodzenia, o ile nie występował jeszcze przed sądem.

§ 6. 1. Wysokość wynagrodzenia w granicach stawek przewidzianych w rozporządzeniu określa umowa między kierownikiem zespołu a klientem, a w stosunku do adwokatów nie będących członkami zespołu — umowa między adwokatem a klientem.